

Pokud někdo ještě pochyboval, že EU není další německou 4. říší, pak má právě zde další důkaz. A stejně tak jde o další důkaz pro mnohé naše nepřiliš bystré voliče, kteří stále nepochopili, že některé případné koalice zapovídá samotná EU. Na tuto skutečnost zde stále upozorňuji a měla by se připomínat před každými volbami.

Nejprve tedy nová informace z Německa, kterou si později ještě rozebereme.

Tři němečtí europoslanci vyzvali šéfa EPP Manfreda Webera (CSU), aby zabránil pravicové vládě v Itálii. „Základní evropské hodnoty nesmí být obětovány, abychom si koupili vládní účast,“ uvedl Weber v dopise. Podepsali ji poslanci Katarina Barley (Sociální demokracie), Daniel Freund (Zelení) a Moritz Körner (FDP).

„Vítězka voleb Giorgia Meloniová zastupuje pravicové populistické postoje, které nejsou slučitelné se základními evropskými hodnotami, které otevřeně vyzývají k diskriminaci lidí, a které popírají nejkrutější zločiny v evropských dějinách,“ píše se v dopise.

„Stále ještě není pozdě zabránit pravicově extremistické předsedkyni vlády Giorgii Meloniové v Itálii. Weber musí zavázat Berlusconiho stranu Forza Italia, která patří do skupiny EPP, k prodemokratickému a proevropskému konsenzu. Žádáme ho jako šéfa EPP, aby mluvil s příslušnými představiteli. Pokud se Forza Italia nevzdá, neměla by mít ve frakci budoucnost.“

Itálie hrozí, že se stane precedents pro Evropu. Nyní je na EPP, aby zabránila pravicově extremistickým stranám usilujícím o moc, uzavírat pakty s konzervativními silami. Ti, kteří se spojují s extrémní pravíci, je nezkrátí.“

V parlamentních volbách v Itálii na konci září zvítězila pravicová strana Fratelli d'Italia se zhruba 26 procenty. Koalici chce vytvořit s pravicovou Legou a konzervativní Forza Italia. Němečtí politici z FDP, SPD, Zelených a Strany levice na výsledek reagovali pobouřeně a hovořili o návratu fašismu v zemi. Weber původně hájil svou podporu Forza Italia. Toto je podle něho „hluboce evropská síla“ a má jeho důvěru.

K uvedenému jen připomínám, že ještě před švédskými volbami musel současný koaliční partner Švédských demokratů (SD) slíbit, že SD nebude ve vládě. Tento koaliční partner je v Macronově frakci Renew Europe (v této frakci je i naše ANO), která nepřipouští koalici s euroskeptiky (i to je důvod proč nikdy nevznikne koalice ANO a SPD). Vzhledem k tomu, že Švédští demokraté mají lepší volební výsledek, než strana, která je v Macronově frakci (a bylo by tedy komplikované je zcela ignorovat), byla nakonec povolena spolupráce s SD, ale jen jako s oporou menšinové pravicové vlády.

Stejná situace by nyní nastala, pokud by šéf lidovecké frakce Weber podlehl naléhání zástupců stran německé vlády. V případě dalšího nátlaku může Berlusconiho pohrozit vyloučením – přesně tak, jak si to přejí němečtí europoslanci – a tím by neměla italská vláda dostatečnou sílu. Bez Berlusconiho totiž nemá koalice Meloni – Salvini příslušnou oporu. Lidovecká frakce již v minulosti vyloučila například Orbánův Fidesz, ale došlo k tomu až po velkém nátlaku vedení EU.

Berlusconi samozřejmě může změnit frakci a přejít třeba od ECR, kde je Meloniová (ta frakci dokonce vede), ale zde by záleželo na tom, jak dalece mu na setrvání v jasně probruselské frakci záleží. Zda natolik, že nakonec vznikající italskou vládu položí dřív, než stihne vzniknout nebo zda je schopen se účasti ve frakci vedené Weberem vzdát.

Italská vláda je tedy nyní zcela závislá na tom, jak dopadne nejmenší strana budoucí koalice. Pokud Weber položí „nůž na krk“ Berlusconi, ten se ještě může „cuknout“ a od vládního angažmá se distancovat. Je samozřejmě možné i to, že se nechá vyhodit a podobně jako Fidesz jednoduše přejde do skupiny ECR. Ale to vše jsou jen dohady, za vším nakonec budou jen zákulisní dohody.

Je třeba si však především uvědomit, že italská vláda vadí zejména proto, že by mohla být příkladem pro mnohé voliče po celé EU, kteří by začali hromadně volit euroskeptické strany (to je ovšem něco, co například u nás naprosto vůbec nehrozí).

Německá vláda, která je nyní i u svých voličů krajně neoblíbená, také s nelibostí sleduje vzestup preferencí AfD, ale i vzestup protibruselské FPÖ v Rakousku, dvou silně protibruselských stran – FVD a PVV v Holandsku nebo strany Vox ve Španělsku. podobné voličské preference značně ohrožují samotnou existenci bruselského molocha. A o to zde jde především...

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 4 Průměrně: 5]